

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/45/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3218010012
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3218010012.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obžalovanému Q. W. pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/, e/ Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., na neverejnom zasadnutí konanom dňa 30. mája 2018, prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou proti uzneseniu Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, sp.zn.3T/4/2018 zo dňa 07. marca 2018, a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 07. marca 2018, sp.zn.3T/4/2018 bolo rozhodnuté tak, že súd trestnú vec obžalovaného Q. W., nar. XX.X.XXXX, stíhaného v predmetnej časti pre prečin ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona k § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom k § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť skutkom uvedeným pod bodom 2 v obžalobe pod sp. zn. Pv 322/17/3301-44, na skutkovom základe, že bezprostredne po konflikte so svojou matkou Q. W. a jej fyzickom napadnutí dňa 30.9.2017 v čas po 19.15 hod. v obci Q. Z. v chodbe rodinného domu č. XX pod vplyvom alkoholu najskôr začal vulgárne nadávať a špinavo urážať svoju sestru X. B. a vo svojom násilnom konaní pokračoval tak, že ju najskôr udrel päšťou a následne ju v amoku chytil rukami pod krk, pričom sa poškodená bránila, odtláčala ho od seba avšak aj napriek tomu ju sotil, v dôsledku čoho spadla na zem, potom sa ukludnil, odišiel do svojej izby, pričom poškodená X. B. prišla medzi dvere do jeho izby, kde ju znovu začal fyzicky napádať a to tak, že ju asi šesťkrát udrel päšťami do sánky a do pravého ramena do kľúčnej kosti ako i pod oko, čím poškodenej X. B. bol spôsobený súbor ľahkých zranení - zmliaždenie pravého ramena a zmliaždenie krku viac vľavo s dobou liečby v trvaní 3 až 5 dní a práceneschopnosti v trvaní 7 dní postupuje Okresnému úradu Bánovce nad Bebravou, odbor všeobecnej vnútornej správy, pretože výsledky konania preukazujú, že skutok by mal byť prejednaný ako priestupok.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť prokurátor Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou (ďalej len „prokurátor“).

Prokurátor v písomných dôvodoch svojej sťažnosti uviedol, že nesúhlasí s napadnutým uznesením okresného súdu. Prokurátor uviedol, že je toho názoru, že v uvedenom prípade nie sú dané dôvody na postúpenie veci, pričom okresný súd postupoval nesprávne a nedôvodne. Prokurátor má za to, že skutok obžalovaným spáchaný ku škode jeho sestry X. B. rozvedený v bode 2 obžaloby sa stal a tento naplnil skutkovú podstatu prečinu ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. vrátane prítomnosti jeho subjektívnej stránky v podobe zavinenia páchatel'a vo forme minimálne nepriameho úmyslu zahŕňajúceho všetky zostávajúce zákonné znaky jeho skutkovej podstaty a tiež i súčasného naplnenia tzv. materiálneho znaku, t.j. stupňa závažnosti vyššej ako nepatrenej. Prokurátor poukázal na to, že na

hlavnom pojednávaní bolo na základe vykonaných dôkazov zistené, že obžalovaný opakovane fyzicky napadol svoju sestru X. B. spoločne s ním žijúcu v spoločnej domácnosti tým, že jej zasadil opakované údery päťami oboch rúk do hornej časti jej tela, ktoré sama hodnotila ako silné. Aj na základe výpovede priameho svedka tohto jeho útoku, ich otca X. W. vyplýva, že boli takej intenzity, že poškodená B. po nich najmenej jedenkrát spadla na zem. Pokiaľ ide o ich smerovanie, tak útoky boli smerované na oblasť krku a ramena, ale aj do tvárovej časti hlavy. Čo sa týka fyzických zranení, ktoré poškodená X. B. následkom útoku obžalovaného utrpela, tieto u nej vyvolali dočasnú práceneschopnosť v trvaní 7 dní, ktorú súdny znalec v znaleckom posudku vyhodnotil ako adekvátnu. Poškodená podľa vlastného vyjadrenia bola vyradená z pracovného procesu, nakoľko vzhľadom k povahe ňou vykonávanej práce, kde zdvíha aj ťažšie veci, by túto prácu nezvládla. Obžalovaný aj v rámci svojho psychického rozpoloženia si musel uvedomovať skutočnosť, že on, ako osoba výrazne fyzicky disponovanejšia ako jeho sestra X. B. fyzickým útokom vedením voči nej ako žene pozostávajúcej z viacerých silných úderov päťami rúk smerujúcich do jej hornej časti tela vrátane tvárovej časti hlavy jej môže nepochybne spôsobiť fyzické zranenia majúce charakter ublíženia na zdraví v súlade so zákonnou definíciou vyjadrenou v ustanovení § 123 ods. 2 Tr. zák. A pokiaľ by aj pripustil, že jej ich spôsobom ním zvoleného útoku skutočne spôsobiť nechcel, musel byť však minimálne uzrozumený s tým, že vyššie popísaným konaním ich spôsobiť môže. Prokurátor z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby nadriadený súd podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie okresného súdu ako neopodstatnené, a aby okresnému súdu uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

K sťažnosti prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný Q. W. prostredníctvom svojho obhajcu podaním zo dňa 25.04.2018. Vo svojom vyjadrení uviedol, že nesúhlasí s odôvodnením sťažnosti prokurátora a navrhol, aby nadriadený súd sťažnosť prokurátora ako nedôvodnú zamietol.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

V rámci preskúmania správnosti samotného napadnutého výroku uznesenia, ktorým okresný súd postúpil predmetnú trestnú vec obžalovaného Q. W. vo vzťahu k skutku uvedeného v bodu 2 obžaloby vedenú pod sp.zn.3T/4/2018 na Okresný úrad Bánovce nad Bebravou, odbor všeobecnej vnútornej správy na prejednanie ako priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č.372/1990Z.z., krajský súd skúmal, či je napadnuté uznesenie v súlade so zákonom.

Podľa § 280 ods. 2 Tr. por. súd postúpi vec inému orgánu, ak zistí, že nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by mal iný orgán prejednať ako priestupok, služobné previnenie alebo disciplinárne previnenie, o ktorých je tento orgán príslušný rozhodovať.

Krajský súd po splnení prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že v trestnej veci obžalovaného Q. W. vo vzťahu k skutku uvedeného v bodu 2 obžaloby boli splnené zákonné podmienky na postup okresného súdu podľa § 280 ods. 2 Tr. por. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vzhľadom na okolnosti prípadu vyplýva, že konanie obžalovaného, ktorým spôsobil poškodenie zdravia u poškodenej nenapĺňalo znaky trestného činu ublíženia na zdraví z pohľadu zavinenia, okresný súd nemal za preukázané naplnenie obligatórnych znakov prečinu ublíženia na zdraví, no na druhej strane konanie obžalovaného spadá pod konanie napĺňajúce znaky priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona o priestupkoch.

Krajský súd po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že závery okresného súdu sú vecne správne. Zo spisového materiálu vyplýva, že poškodená X. B. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že medzi ňou a obžalovaným bola po predchádzajúcom konflikte obžalovaného s jeho matkou hádka týkajúca sa starostlivosti o deti. Následne ju brat začal škrtiť, chytil ju pod krk, poškodená sa ho snažila odsotiť, pokračovalo to aj výmenou vulgarizmov, obžalovaný sa na chvíľu upokojil, potom zasa začal skákať do otca, vravel veci, ktoré nedávali zmysel a bol veľmi agresívny. Poškodená sa ich snažila rozdeliť. Následne sa snažila zabrániť obžalovanému, aby sa zamkol v jeho izbe aj vzhľadom na to, že mala prísť polícia. Došlo k naťahovaniu s dvermi a o kľúč, kde prvý krát obžalovaný poškodenu udrel päťou slabšou intenzitou, niekde do oblasti pravej časti tváre a sotil, pričom padla na zem. Následne sa obžalovaný upokojil, prestal útočiť, začal si hovoriť iba niečo pre seba

a začal sa vyzliekať. Pri čakaní na políciu, poškodená počula zvuk, ktorý sa javil ako otváranie okien. Otvorila dvere a ustúpila dva kroky. Vtedy obžalovaný ležal na posteli, z ktorej hneď vyskočil, pritlačil ju k vchodovým dverám, začal ju udierať zovretou päsťou, najskôr dva údery do oblasti tváre, jeden do oblasti pod okom na pravej strane a taktiež do oblasti sánky na pravej strane, na čo si poškodená kľakla, potom ju udieral do oblasti pravého pleca. Tieto údery boli vyššej intenzity. Pred údermi sa kryla rukami a otec sa obžalovaného snažil od neho odtrhnúť, čo sa mu však hneď nepodarilo. Poškodená X. B. k zraneniam uviedla, že mala napuchnutú pravú ruku. Najviac pociťovala bolesť v oblasti pravého ramena a v oblasti kľúčnej kosti, preto išla aj k lekárovi. Bolesť pociťovala asi 10 dní, ale silnejšej intenzity bola približne 5 dní, pričom pri bežných činnostiach ju to neobmedzovalo. Práceschopná bola 7 dní. Okresný súd s poukazom na § 123 ods. 2 Tr. zák. správne dospel k záveru, že nemal za preukázané vzhľadom na realizovaný útok obžalovaného voči poškodenej X. B., že bolo ho možné hodnotiť ako pokus ublíženia na zdraví pre absenciu všetkých obligatórnych znakov predmetného trestného činu. Rovnako správne uviedol, že obžalovaný v čase skutku mal v podstatnej miere znížené ovládacie schopnosti, pričom viedol útok voči poškodenej iba rukami vo forme niekoľkých úderov nižšej, maximálne strednej intenzity s tým, že prevažná časť útokov bola smerovaná na oblasť krku a ramena, pričom takýmito útokmi na uvedenú časť tela k vzniku závažnejšieho spôsobu zranenia dôjsť nemohlo (viď. závery znaleckého posudku) a taktiež nejde o takú časť tela, kde by útoky smerovali v prípade, že by obžalovaný mal úmysel jej spôsobiť také zranenia, ktoré by mali charakter aspoň ublíženia na zdraví. Rovnako správne okresný súd prihliadol aj na to, čo predchádzalo slovnej hádke s poškodenu. K útoku zo strany obžalovaného na poškodenú X. B. došlo po predchádzajúcej slovnej hádke s poškodenu, pri ktorej poškodená dala obžalovanému 2 krát facu na tvár. Okresný súd správne zhodnotil, že nemal za dané, že zavinenie obžalovaného z pohľadu uskutočneného konania zahŕňa z pohľadu intenzity a smerovania útoku vôľu spôsobiť poškodenej X. B. také poškodenie zdravia, ktoré by malo povahu ublíženia na zdraví, respektíve uzrokovanie, že útokom do tejto oblasti tela poškodenej k takémuto zraneniu môže dôjsť, pričom ani znalec pri tomto útoku závažnejšie následky nepovažoval za možné.

Krajský súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie okresného súdu je dostatočne jasné, zrozumiteľné, dostatočne zdôvodnené a majúce v celom rozsahu oporu v zákone, pričom námietky, ktoré uvádza prokurátor vo svojej sťažnosti proti uzneseniu okresného súdu, nie sú vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti opodstatnené a dôvodné.

Krajský súd na základe uvedených dôvodov dospel k záveru, že okresný súd rozhodol zákonne a vecne správne, preto sťažnosť prokurátora ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.